

[Socialministeren.]

tvivl få rigeligt med stof i de kommende måneder. Forslaget er rigt såvel på principper som på detaljer. Hvis jeg skal lade detaljerne ligge og koncentrere mig om de principielle synspunkter, er der to, jeg godt vil fremhæve.

Jeg tror for det første, det er meget vigtigt at understrege placeringen af bistandsloven inden for det sociale system. Man har ofte meget malende hørt trykthedsystemet beskrevet som en række sikkerhedsnet. Følger man denne tankegang, er bistandslovens rolle at være det nederste og mest finmasketede net, det net, der gerne skulle holde, hvor alle de andre svigter.

Når vi ser på dette nederste net i systemet, må vi selvfølgelig også se på nettene ovenover; jo bedre de er, jo færre falder ned i det nederste. Dér, jeg vil hen, er til dagpenge- og sygesikringsloven. Med de forbedringer på dagpengeområdet, som blev gennemført i sidste samling — højere dagpengeydelselser og afskaffelse af karensdagene — skulle vi jo bl. a. forhindre, at folk skulle til at leve af forsorghjælp i tilfælde af sygdom, arbejdsløshed osv. På samme måde risikerer vi nu heller ikke længere med den nye sygesikringsordning som før at skulle hjælpe mennesker med transbestemt forsorghjælp, f. eks. fordi de var i restance med sygekassekontingentet. Set i relation til bistandslovsforslaget er disse ting udtryk for en konstruktiv socialpolitik. Gennem udbygning af de generelle ordninger formindsker vi området for den skønmæssige og transbestemte hjælp. Det er klart, at dette aspekt også må med, når bistandslovsforslaget vurderes.

Fra forskellig side er lovforslaget blevet kritiseret for at være uden visioner og alene udtryk for en sammenredigering af de bestående love. Jeg minder i den forbindelse om det, som også er nævnt, at jeg har sendt lovforslaget til udtalelse i udkastform, og at organisationer og andre ved den lejlighed havde mulighed for at gøre sig bekendt med udkastet og fremkomme med forslag til ændringer. Der kom en række kommentarer, og nogle af dem har vi taget med i selve lovforslaget.

Jeg skal meget gerne medgive, at forenkling er en væsentlig side af lovforslaget; der er nok næppe nogen, der vil bestride, at

en sådan forenkling også er værdifuld, ikke alene for administrationen, men også for borgerne, der dermed får en bistand, som er koordineret. Sagt på en anden måde er det også hensigten, at borgerne skal have denne rationaliseringsgevinst. Men for at komme tilbage til disse ønsker vil jeg lige nævne, at ønskerne, der blev fremsat fra de forskellige organisationer, strakte sig meget vidt, fra en fuldstændig omredigering af forslaget til meget specialiserede ønsker på bestemte områder. Jeg vil godt have lov at citere, hvad jeg siger i min fremsættelsestale:

„For den, der ikke er vant til at læse lovtjekter, har det derfor nok været noget af en skuffelse at blive præsenteret for et lovudkast, der med en række nøgterne ord gav udtryk for et sæt regler af et vist juridisk tilsnit. Denne reaktion vil lovforslaget næppe møde hos medlemmerne af dette ting, som fra deres arbejde er fuldt fortrolige med, at der er ret snævre grænser for, hvad man optager af formålsbestemmelser i et lovforslag, og at man inden for de juridiske rammer, som en lovtjekst afstikker for myndighedernes virksomhed, meget vel kan løse menneskelige problemer på en menneskelig måde.“

Jeg vil gerne takke ordførerne for, at de har set denne baggrund, der har været i det lovforslag, som nu ligger til behandling.

Men lovforslaget er som sagt mere end en forenkling, det indeholder også på mange og væsentlige områder værdifulde fremskridt, og det skal jeg afholde mig helt fra at gennemgå her; der er gennemgået mange af dem i indlæggen i dag.

Det, som jeg imidlertid gerne vil vende mig imod, en ting, som har været fremme i den offentlige debat, er forestillingen om, at det, vi i virkeligheden skulle have gjort, var at anstille omfattende forsøg og eksperimenter på dette område. Jeg skal ikke underkende værdien af forsøg og eksperimenter, men man bør tænke på, at vi her står over for et område, der på omkostningssiden tæner sig for mellem 5 og 6 milliarder kr.; alt i alt en af hovedhjørnestenene på det sociale område.

Hvad der er brug for nu, er ikke usikkerhed og eksperimenter, men en lovgivning, der bygger på det bedste inden for dansk socialforsorg, og som giver tilstrækkelig vide muligheder for at føre dette videre, således